

obacerare. uerb. tr. ETYM ob, acer². ¶ *in uerba alicuius incidere • interrumpir las palabras de alguien* [TROP incidere^c] PAUL FEST 203. OBACERARE obloqui atque alterius sermonem moleste inpedire; quod sumptum uidetur a paleis, quas Graeci achura uocant.